

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSA Jan Kremer

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa R. G., Z. G. i J. G.

przeciwko Miastu W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 października 2010 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego

w przedmiocie kosztów procesu zawarte w wyroku z dnia 12 marca 2010 r., I ACa (...),

w punkcie 3

zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie obciąża powodów kosztami postępowania apelacyjnego.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 12 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny zasądził od każdego z powodów na rzecz pozwanego miasta W. kwoty po 1 800 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na rozstrzygnięcie to zażalenie wnieśli powodowie, powołując się na naruszenie art. 102 k.p.c. przez jego niezastosowanie i żądając jego zmiany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem z okoliczności sprawy wynika, że art. 102 k.p.c. powinien w niej znaleźć zastosowanie. Powodowie są ludźmi niezamożnymi, o czym świadczy fakt częściowego zwalniania ich od kosztów postępowania w toku tego postępowania. Zresztą sam Sąd drugiej instancji stwierdził ten fakt w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Ponadto, nie można nie zauważyć, że wniesiona przez powodów apelacja w znacznym zakresie okazała się zasadna, choć jedynie względem jednego z pozwanych – Skarbu Państwa. Apelacja została wniesiona osobiście przez powodów, co sprawia, że nie można czynić im zarzutu z nieznajomości orzecznictwa Sądu Najwyższego w sprawach dotyczących tzw. nieruchomości warszawskich, zwłaszcza że linia orzecznictwa w tego rodzaju sprawach odniesieniu do problemu legitymacji biernej przez długi okres nie była jednolita.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁶ k.p.c. zażalenie uwzględnił.